

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1872, kl. 11 f. m.

*Betänkande, med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga förslag angående
nedsättning af den personliga skyddsafgiften.*

Sedan till Bevillnings-Utskottets behandling blifvit remitterade ej mindre åtskilliga inom Kamrarne väckta motioner, afseende nedsättning i en del tullsatser och stämpelpappersafgifter, än äfven Kongl. Maj:ts nådiga proposition om lastpenningarnes upphörande, samt Utskottet derjemte har att yttra sig med anledning af Kongl. Maj:ts i dess proposition angående statsverkets tillstånd och behof framställda nådiga förslag om nedsättande till hälften af den personliga skyddsafgiften, så har Utskottet ansett sig främst böra behandla förenämnda båda nådiga framställningar, för att blifva i tillfälle att, med ledning af den utgång dessa förslag hos Riksdagen erhålla, sedermera tillse om och i hvad mån de af enskilde motionärer föreslagna skattenedsättningar må, med hän-sigt till skattebehofven, kunna till bifall förordas; och Utskottet får af sadan anledning nu afgifva betänkande, i fråga om nedsättning i den personliga skyddsafgiften.

Uti den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof före-kommer i förevarande ämne följande:

»För fyllande af 1873 års behof erfordras således icke någon tilläggsbevillning, »men en sådan torde, derest ej statsverkets tillgångar skulle fortfarande lemna betydliga »öfverskott, framdeles åter behöfvas till dess de af Riksdagen anslagna medel till för- »svarets förstärkande blifvit betäckta; och då beloppet af den bevillning, som erfordras, »ej öfverstiger den bevillningssumma, som utgick före folkskoleafgiftens återförening med »den allmänna bevillningen, samt den personliga skyddsafgiften i jemförelse med andra »skatter utan tvifvel för de mindre bemedlade klasserna är särskildt betungande, föreslår »Kongl. Maj:t denna afgifts nedsättande till hälften eller till samma belopp, 40 öre för »man och 20 öre för qvinna, som den för tiden till och med år 1871 utgjort.»

Den personliga skyddsafgiften, hvilken vid 1812 års riksdag, då den först infördes, bestämdes ända till 1 R:dr Banko för man och till 24 Skill. Banko för qvinna, har gång efter annan blifvit nedsatt, så att den, såsom nyss är nämndt, utgjorde allenast 40 öre för man och 20 öre för qvinna, intill dess nästlidet års Riksdag beslöt, att den till lika

belopp utgående folkskoleafgiften skulle med densamma sammanföras, hvarigenom den för närvarande utgör 80 öre för man och 40 öre för kvinna. Det belopp denna skattetitel sednast, och innan sistberörda förändring ännu vunnit tillämpning, inbringat, har uppgått till omkring 600,000 R:dr, hvilken summa således utgör den ungefärliga minskning i statsinkomster, som ett bifall till Kongl. Maj:ts nådiga förslag för framtiden skulle komma att medföra.

Om än den närvarande fördelaktiga ekonomiska ställningen inom landet och de deraf härflytande rikliga statsinkomsterna kunna medgifva någon skattelindring, torde dock, enligt Utskottets mening, en sådan företrädesvis böra omfatta afgifter, som antingen tynga på rörelsen i allmänhet eller bidraga till fördyrande af viktiga lefnadsförmödenheter. Då derjemte den nu ifrågakvarande beskattningen har ett fullt berättigande i hvarje individs pligt att i någon mån bidraga till fyllande af statens behof såsom ett vederlag för hans rätt att under statens lagar njuta hägn och frid; samt icke heller, så vidt Utskottet har sig bekant, något allmännare missnöje eller klagan inom landet öfver denna beskattning försports, i hvilket förhållande Utskottet ser en bekräftelse på sin åsigt, att det belopp, hvarmed denna skatt af en hvar skattdragande för närvarande är bestämd att utgå, icke kan anses vara så betydligt, att det ens för den mindre bemedlade men arbetsföre individen utgör någon synnerligen tryckande börda, till förekommande hvaraf kommunerna dessutom erhållit rättighet att från denna afgift befria dem, hvilka kunna anses hafva svårighet att utgöra densamma. har Utskottet ansett sig icke kunna tillstyrka bifall till Kongl. Maj:ts nådiga framställning i förevarande hänseende, utan hemställer,

att hvad Kongl. Maj:t i dess nådiga proposition, angående statsverkets tillstånd och behof, föreslagit angående den personliga skyddsafgiftens nedsättande till hälften, icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

Reservationer:

af Herr *Bennich*;

af Herr *Peyron*, som yrkat bifall till Kongl. Maj:ts nådiga proposition;

af Herrar *A. Andersson*, *J. F. Fredriksson*, *Ola Lasson*, *Pehr Ericsson* och *O. P.*

Rylander: »Då vi icke kunnat biträda det beslut, hvartill Utskottet kommit, då det af-

styrkt bifall till Kongl. Maj:ts nådiga proposition om upphörande af halfva personliga skyddsafgiften, få vi så väl emot motiveringen som beslutet anmäla vår reservation.

I motsats till Utskottets majoritet anse vi denna skatt för den mindre bemedlade, som genom strängt arbete och försakelser närer och föder sig och de sina, vara ganska betungande; icke heller kunna vi godkänna motiveringen deruti, att kommunerna skulle vara berättigade att från denna afgift befria alla dem, som anses hafva svårighet att utgöra densamma, emedan denna kommunernas rättighet att befria endast är tillåten för sådana som njuta fattigbidrag, samt hyresgäster, backstugusittare och inhyreshjon. Vi hafva således en mycket stor klass, som kommunen icke har rätt att befria, nemligen jordtorpare, och deribland finnas många som lika väl voro i behof och borde njuta denna befrielse.

Då nu det sällsynta fall inträffat, att Kongl. Maj:t föreslagit en skattelindring, som företrädesvis tillkommer den mindre bemedlade klassen, vore det obilligt, ja rent af orimligt, att Riksdagen skulle motsätta sig detta; och hemställa vi derföre

om afslag på Utskottets förslag och bifall till ifrågavarande Kongl. Maj:ts nådiga proposition.»

af Herr *J. Sääf*: »Emedan af all beskattning den träffar relativt hårdast den fattigare och mindre bemedlade befolkningen, som utgår för hvar och en till lika belopp efter hufvudtalet, såsom den personliga skyddsafgiften; och då dertill kommer, att all direkt beskattning, som på en gång måste erläggas, om ock till beloppet ringare, likväl alltid kännas hårdare och obehvämare än den indirekta; har jag ansett, att, då en skattelindring nu kan medgifvas, Utskottet bort af principskäl tillstyrka bifall till hvad Kongl. Maj:t i detta afseende föreslagit.»

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 22 Febr. 1872, kl. 11 f. m.

Betänkande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition angående upphörande af lastpenningarne.

Sedan Bevillnings-Utskottet från Riksdagens båda Kamrar erhållit remiss å förenämnda nådiga proposition, har Utskottet af skäl, som i dess Betänkande N:o 2, angående nedsättning af den personliga skyddsafgiften, blifvit anförda, ansett sig böra i före-